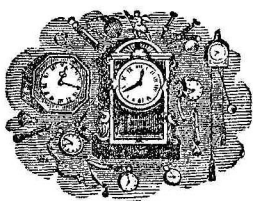

μένον ν' αποθάνωμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ θάνατος δὲν θά ᾔηται παρὰ ἡ ἀρχὴ τῆς αἰωνίου εὐδαιμονίας μας. Ἄς ἀποφασίσωμεν λοιπὸν ὅλοι ν' ἀφιερωθῶμεν εἰς Αὐτὸν καὶ νὰ ζήσωμεν πρὸς δόξαν Του καὶ τὸ καλὸν τῶν ὁμοίων μας.

ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ.

Ἀμερικανὸς τις ὠρολογοποιὸς κατεσκεύασεν ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον καλεῖ ἀστρονομικὸν καὶ τὸ ὁποῖον δουλεύει 367 ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχῃ χρεῖαν κουρδίσματος· εἶναι δὲ οὕτω πως κατεσκευασμένον ὥστε δεικνύει τὰς ὥρας καὶ τὰ λεπτὰ τῆς ἡμέρας, τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς, τὴν ὥραν τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τὰ τέταρτα τῆς σελήνης, τὰς παλιρροίας, τὰ ζώδια, ὑπὸ τὰ ὁποῖα εἰσέρχεται ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη κ.τ.λ.!!

Τόσον ἐφθνὰ κατήντησαν ἤδη τὰ οἰκιακὰ ὠρολόγια ἐν Ἀμερικῇ, ὥστε μὲ 50 λεπτὰ δύναται τις νὰ ἀγοράσῃ ἐν διὰ τὴν οἰκίαν του!

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΜΕΝΕΙ.

Μικρὸς τις παῖς, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον ἦτο νὰ πωλῇ ἐφημερίδας εἰς τὰς ὁδοὺς, ὅπως τώρα κάμνουσιν οἱ μάγκες εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ πωλήσῃ τὰς ὁποίας εἶχεν ἐφημερίδας, μετεχειρίσθη ψεύματα. Τοῦτο ἐγνώσθη καὶ τὴν ἐπομένῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἀντικείμενον ὁμιλίας εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πολλὰ τοιαῦτα παιδιὰ συνείθιζον νὰ συχνάζωσι.

«Τίς ἐξ ἡμῶν ἤθελεν ψευθεῖν διὰ νὰ κερδήσῃ πέντε λεπτὰ;» ἠρώτησεν ἡ διδασκαλίςσα.

«Ὅλοι ἐσιώπησαν.

«Ποῖος ἤθελε ψευθεῖν διὰ δέκα λεπτὰ;» ἐπανελάθεν αὐτῇ, — «ἢ διὰ μίαν δραχμὴν, ἢ διὰ χιλίας δραχμὰς;»

Εἷς ἐκ τῶν παίδων ἀκούσας τὰς χιλίας δραχμὰς ἐσυλλογίζετο ὅτι μὲ χιλίας δραχμὰς ἡδύνατο νὰ κατορθώσῃ πολλὰ πράγματα, ὡς λ. χ. νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ περιφέρηται εἰς τὰς ὁδοὺς πωλῶν ἐφημερίδας, νὰ κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν προμήθειαν τῆς ζωοτροφίας του διὰ πολλὸν καιρὸν, ν' ἀγοράσῃ ἐνδύματα πολλὰ καὶ καλὰ καὶ νὰ κάμῃ ἄλλα πολλὰ πράγματα· ἀλλὰ πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, ἕτερος παῖς

προλαβὼν εἶπεν, «Ὁχι! — οὐδὲ διὰ χιλίας δραχμὰς ἤθελον ψευθεῖν.

«Καὶ διατί;» ἠρώτησεν ἡ διδασκαλίςσα.

«Διότι, ἀφοῦ ἐξοδεύσω τὰ χρήματα καὶ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα τοιοῦτοτρόπως ἤθελον ἀγοράζει, δὲν θὰ μοὶ μείνῃ ἄλλο τι εἰμὴ τὸ ψεῦδος.»

Μόνον αἱ καλὰ ἢ αἱ κακὰ πράξεις μᾶς ἀκολουθοῦσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἀφίνομεν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ψυχὴ εἶναι πολυτιμότερα τῶν χιλίων δραχμῶν, εἶναι πολυτιμότερα παντὸς πράγματος ἢ καὶ ὅλων τῶν πραγμάτων ὁμοῦ — πολυτιμότερα ὅλου τοῦ κόσμου. Κάλιον λοιπὸν δι' ἡμᾶς νὰ χάσωμεν αὐτὰ μᾶλλον παρὰ τὴν ψυχὴν μας. Ἡ Εὐπειδῆ λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν, — «Τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;»

Ο ΚΑΛΟΣ ΥΙΟΣ.

Ὁ καλὸς υἱὸς πράττει ὅ,τι δύναται νὰ κάμῃ τοὺς γονεῖς του εὐτυχεῖς. Ἐὰν ᾔηται πτωχοὶ προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ ἐργασίαν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύναται νὰ οἰκονομῇ τὰς ἀνάγκας των. Ἐὰν ᾔηται μονογενής, ἡ δὲ μήτηρ του χήρα, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα τὴν ἀνακουφίῃ.

Ὁ καλὸς υἱὸς τιμᾷ τοὺς γονεῖς του, καὶ ὅχι μόνον τοὺς ὑπακούει, ὅταν ᾔηται παρόντες, ἀλλ' ἐνθυμεῖται τὰς διδασκαλίας των καὶ ὅταν ᾔηται ἀπόντες καὶ μακρὰν αὐτοῦ.

Ὁ καλὸς υἱὸς, ἐὰν ἔχῃ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς, δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς αὐτοὺς. Ἐὰν τοὺς βλέπῃ ἀτακτοῦντας, ἡπίως καὶ μὲ καλὸν τρόπον τοὺς νοθετεῖ. Ἐὰν ἔχῃ καρμίαν κακὴν ἔστιν, τὴν ἀφίνει διὰ χάριν των. Ἐὰν βλέπῃ κακὰς ἔξεις εἰς αὐτοὺς, διὰ τῆς καλῆς διαγωγῆς του τοῖς δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα. Προσέτι εἰς τοὺς δρόμους, τὸ σχολεῖον, τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν οἶκον ἐνθυμεῖται, ὅτι τὸ παράδειγμα του δύναται νὰ ἐδηγήσῃ ἄλλους πρὸς τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν καὶ ἀγωνίζεται νὰ ᾔηται καλός.

Ὁ καλὸς υἱὸς δὲν κάμνει ὀρκους, δὲν λέγει ψεύματα, οὔτε μεταχειρίζεται ἀπρεπεῖς λέξεις. Μεταχειρίζεται τοὺς ἀνωτέρους του μὲ σεβασμὸν καὶ ἐὰν ᾔηται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τινὸς, γίνεται τὸ